

Wat 'n rommellade. Alles wat nog 'n plekje moet krijgen, komt 'r in terecht...

Zou dà nou bij iederêen zô weze?

Onderlest las 'k is, dat de mêêste mense mor wat op 't gevoel doen met 'n hôop dinger. Daer was 'k 't gelijk mee êêns. Hoe dikkels stao 'k nie bij dat êene keukelaojchie m'n hôod te schudde? Wat 'n rommellaojchie. Aalles wà nog 'n pleksie mò krijge, komp 'r in terecht. Een butterdôsie mè wat afgescheurde poszegels. Een endjie touw wà makkelijk nog is van pas ken komme. Daer kanne me mooi de vlinderplant mee vastbinge. Dà klaaine schaertie waer dà puntjie vanaf is en wà me nooit gebruike. Oh jaot, dà piepklaaine verrekijkertie dan. Handig om aanderande veugeltjies en insecte wà beterder te bekijke. Elestieksies, pepierklipse en balpenne die 't mor zelde doen as ie ze nôôdig het. Een foldertie over bepaolde suppelemente voor as ie gezond wil blijve. Twêê lidmaotschapskaorte van de ijsbaonclub, opgevouwe plestieke zaksies, schroefies en setéstoksies. Waer laet 'k dut of dat? Wà doe 'k mè zus en zô? Hup in 't rommellaojchie!

Aailijk is 't percies 't zellefde mè me naaidôôs. Me moeder had 'n naaibox. Dat was handig. Een stuk of zes laojchies die je naer opzij uit kon trekke deurdat smalle latjies diëgenaol de laodjies bij mekaor hiewe. In de midde zat een dwars handvat, daer kò je de naaibox aan meeneme naer ie favveriete pleksie. Wat 'n wonderkassie. Wà zatte daer 'n hôop leuke dingchies in. Zigzagband in verschaajene kleurties, rollechies elastiek in verschillende maete, knôôpe en vaailighaadsspelde. Mooie lappies stof mè blommechies d'r op en kloentjies ketoen, sêêt en wol. Deur 't veule gebruik raokte d'r dikkels wat in de war en lagge d'r aanderande handwaareksies deur mekaor. Soksies die nog gestopt mosse worre en onderbroeksies waer nog nieuw elastiek in mos.

Waerom vertel 'k nou dà raore verhaol? Bel, nou 't lieverlee weer wà beterder weer gao worre, verheug 'k me al op 't opruime van aal die fikfakkerijchies. Zôôdrao dat 't kan, gaon de tuinstoele weer naer buite. Dan leg 'k ouwe krante op de taofel en kiek 'k 't rommellaojchie hêemel om. Heerlijk ving 'k dà sortere en uitzoeke. Mêestal begin 'k met aalle lege batterijchies bij mekaor te zoeke. Aalles krijg 'n pleksie of wor opgeruimd. Wat 'n kostelijk voorjaersgevoel. Eên ding vraeg 'k m'n aaige wel-is af. Zou dà nou bij iederêên zô weze?

Korrie Lissenburg